

Gospodarske:

Škropimo vinograde! Loza se je zazelena listima; evo nam svetoga Dujna na pragu; braće težaci, prispjela je doba, ruke na posao; te poškopite čim prije vinograde! Neka nitko ne govori: tko zna, da bolesti ove godine ne bude! Kiše su neprestano padale za više mjeseca a i sada se gotovo svakog dana nebo namrači, te porosi. Vlažno vrijeme povoljno je za tu bolest (peronosporu); u pamet dakle! Svi na posao! Da tkogod kašnet ne zakuka zbog svoje lenosti i nehajnosti! Obznanjen, spašen!

Korist kokoši u voćnjaku. Kokoši mogu da budu voćnjaku od velike koristi. Kao što je nekada velik štetočinac u povrćnjaku i u cvjetnim nasadima, odkuda ju svatko goni, i to s pravom, radi njezina neobuzdana čepknja, tako je njezin boravak u voćnjaku veoma koristan. Ima ih dapače, koji vele, da nebi smio biti ni jedan voćar bez kokošnjaka. U čem se dakle sastoji taj koristan rad kokoši u voćnjaku? Evo odgovora: Kokoši neotrudivo sabiru i tamane grčice, crve, kebre i drugu gamad. One nadalje tamane ličinke i gusjenice, koje pomnijvo traže i nalaze, pa tim načinom oslobode ove voćke i ciele voćnjake od hiljade neprijatelja, koji bi im mogli silno nahuđiti.

Lovranske pačuharije.

„Lovran je beli grad
Nopak su mu vrata,
Nutre ni nijednega
Poštenega fanta“.

Ovako se je nekada pivalo puli nas, dokle je još bil Lovran — Lovran — a ne Laurana i dokle naše mjesto ni još bilo „la patria de Rossetti“. Sada je sve drugačije nego prvo, sada se piva ale „Marameo — Kukuma in azeo“ — ale „Fazzo l'amor se vero“ — ale pak „Ti me struchi — Ti me strachi“ i ča ja znam, kako se sve zovu kancuneti, ke se danaska pivaju po Lovrane. Ale nekada? ih, kako je ono bilo lepo! Se spamećujete one lepe hrvatske pismice, ku smo kada smo još ono na fraj hejvali pivali našim frajricam pod poneštrum:

Ti si rajski cvijet
Da te ljubi svijet,
A najviše ja
Ljubezna moja.

Ča ni ovo bilo lepo, a? Za pravo reć, ona prva pismica mi se pará nekako malo preoštra, zač ako i smo mi drugi Lovranici kadogod i ča će Bog — ja svakako mislim, da će se na našem mjestu nać još ki ta „posten fanta“ k vranicu — bi slabo bilo, da ne bi bilo tako. A kako se je dunke i zač se je onako škomponilo onu pismicu? Pokojna moja nona mi je povedala, da je to ovako bilo. Neka črna, črna ženska va Lovrane dokle je još bila divojka (a bila je i onput črna kako i sada — baš kako vrag s pakla i grdo je gledala i vavek se lajala — jušto kako i sada), dunke kad je ta črna ženska bila još divojka — namurala vam se je ona — ogonite na kega? Na Kukumu. Ma Kukuma je šal kade j' bilo beci — pak je brižna črnica ostala z dugim nosom. Onputa se je namurala bila na Blejamina — ma Blejamin ako ima danas pokle je va poteštarije — velik trbulh — onput je imel jedno malo malo srce — i jako delikato srce, va ko ni nikako mogla poč ona črna glavinna naše črne ženske. A sporadi tega ona se je silno rastužila, plukala je dan i noć. Ona je zgubila i veru va celi svet i va sve lovranske mladiće — pak je zato i škomponila onu pismicu onako, i da njim se osveti rekla je, da va Lovrane ni nijednega poštenega fanta.

Onputa je to pivala hrvatski — a sada ne bi tako. Tempora mutande — rekali bi stari Tonić — odkada je Lovran postal Laurana i patriu

de, Rossetti“ — od onputa se i ona obrnula i postala talijanka. Da bi danaska morala pivat, onu svoju pismicu, ona ju ne, bi više pivala, onako, kako je napisana na početku od oveh pačuharij, nego bi ju pivala ovako:

Laurana ze: una bianca, citta
Nopak ghe stà le porte
Drento non ze njanka an
Onesto fante“

Ne bite verovali, kako se sve to va Lovrane menja — Boga imi — sve kako na letriko — a fu spidi! Ča je do čera bilo Lovran — danas je već Laurana — ča Oprie — to je Oprino — Kraj, Riva; Poljane, Pijana; Talisevia — no kako su ono krsbili Talisevicu? Nego ki bi držal sve te talijanske nemotivirje va glave! Bože moj, a kako te pak krsiti Kozlinu, Černikovjak, Kuk i sto drugelj mjesti okole Lovrana? Za pravo reć, kuk i uk i još u ma — pak imate talijansku besedu: Kukuma. I va samem Lovrane su dva mesta, ka se još zovu po hrvatski, to je: Gorica i Ravnica. Rozmini biva na Gorice — a neka druga peršona, ku on dobro pozna — va Ravnica. I kada bi oni dva oteli, da jedan drugemu pišu list, oni bi ga indircali ovako: Ona bi napisala: Al freschissimo šior Rozmini

Laurana
Piazza della Montagna
fu Gorica.
A on bi pak ovako:
Alla preziosissima signora Castellino
Laurana
vicolo della Pianura
fu Ravnica.

Ovako bi oni jedan drugemu pisali — to se zna samo onputa, ako bi pisali slovi a ne z lumeri — kako je ono njihova navadnica. I tako Montagna i Pianura.... Kako vidite — sve se pul našeh Talijani va Lovrane menja — samo još se ni vredna promenit ona njihova talijanska črna pamet — ka još vavek tvrdo stoji, kako i oni njihovi nekadanji rogi... Barba Tončić.

Dalmatinska pisma.

II.

Nastavljajuć pabirke o dalm. saboru nemože se mimoći, a da se ne osvrnemo na raspravu, kojoj je dao povoda posao Ferriev. Ovaj se je kano sudac poslužio hrvatskim jezikom, da sastavi popratno izvješće u pravdi, koja se je skroz razpravljala hrvatski, uslied česa je g. predsjednik prizivnog suda dalmatinskog izdao poznatu okružnicu o porabi talijanskog jezika kao nutarnjeg na sudu. Zastupnici Biankini i dr. Trumbić prikazali su stvar saboru u cjelini i izneli na pretres pitanje o jeziku, pobijajući spomenutu okružnicu. Kad je dr. Trumbić prekorio narodnjake, što se nijedan od njih nije zauzeo za stvar, premda svima poznata, onda je dr. Ivčević ustao i temeljito pobio dr. Giljanovića, zastupnika talijanske stranke, koji je branio porabu talijanskog jezika u sudovima i neke odredbe, izdane samo za prizivni sud, protezao i na sve sudove, te je dr. Ivčević dokazao, kako je samo od običaja ostao talijanski jezik u porabi a ne uslied kakvog zakona, koga niti ne obstoji u tom pogledu. Osvrnuo se je i na činjenicu, što je vlada uvadja njemački jezik kod političkih i drugih ureda u Dalmaciji, te, što je svakoga nešto začudilo, dovršio svoj govor zahtijevajući od vlade da time prestane. U obće se je mnogo reklo sa sviju strana, ali ništa (vatnog poduzelo. Liepo je, da se u saboru iznesu i raspravljaju lakove stvari, ali se hoće da se energično posreduje i nešto ozbiljno i stvori.

„Koga budnog rujna sreća zora, tomu kuća dobro stajat mora“, ne znači samo, da se dnevni posao mora rano započeti, već da se takodjer ima obaviti u povoljnom duševnom i tjelesnom raspoloženju. O kako nas na pt. veseli ručak! A i ne voli, baš nitko prije kave početi raditi. Očiti znak naravi, da oglednjelom tielu u njegovoj prvot potrebi valja pružiti zdrav, ublažujući i hraniy napitak. Nakon svih pako pokušaja i izkustva u stobijadahl obitelji dokazalo se je, da je u tu svrhu najprikladnija zrnata kava pomješana sa polovicom Kathreinerove

Kneippove sladne kave. Ovako se zaista dobiva prava pravcata obiteljska kava, koja svima prija, koja svima dobro čini i koja se neprestano sve to većom obljubljenošću pije. Kathreinerova Kneippova sladna kava dobiva se svagdje, nu ipak prava samo u poznatim Kathreinerovim omoćima, pa zato neka se ovi uvijek i posvuda zahtijevaju i samo ovakovi preuzmu.

Na prodaju je: **KUĆA** u Puli
Via Muzio br. 32.
Uvjeti prodaje dobivaju se u istoj kući.

Prsni čaj sa „Ucke-Gore“
Izvrstni domaći lijek proti kašlju, nahladi ili prsnom kataru, proti hrapavosti i promuklosti grla.
Cijena 25 novč.
Glavno skladište:
Ljekarna L. Ghersetich,
Votlosko — Istra.
Dobiva se u svakoj Ljekarnici.

OGLAS.
Moje škropilnice proti peronospori jesu uvijek jošte najbolje od svih ostalih, te ponajviše priljubljene, stoga ih mogu mirnom svijesti preporučiti svima.
Dobivaju se u skladištu strojeva tvrdke **SCHIVITZ & COMP. u TRSTU**, sa svime skupa za K. 18, ili pako pouzećem poštom prosto poštarine K 20. **ŽIVIC, inžinir.**

Rodoljubi!
Kupujte samo Cirilo-Methodijske žigice!
Dobivaju se kod **A. Znidaršič, Via Sissano 9 u Puli** na debelo i drobno.

Istarska posujilnica u Puli,
registrana zadruga na ograničeno jamčenje.
Zadrugari pozvani su na **IX. red. glavnu skupštinu** koja će biti u nedjelju dne 20. maja 1900 u 10 sati prije podne u velikoj dvorani „I. Istarskog Sokola“ u Puli.

- Dnevni red:**
1. Izvješće i obračun za upravnu godinu 1899.
 2. Izvješće nadzornoga odbora.
 3. Odluka o porabi čistog dobitka.
 4. Izbor starošinstva, nadzornog odbora i društvenog suda za vrieme do jedanaeste redovite skupštine.
 5. Što koji predloži.
- Opazke.** — Na skupštini treba da je zastupana bar em jedna desetina svih zadrughih dielova. Za slučaj da ne bude toliko zastupanih, biti će skupština isti dan popodne u 3 sata bez obzira na broj. Svaki zadrugar može ovlastiti pismeno drugoga, da ga zastupa na skupštini.
PULA, dne 9. maja 1900.
Starešinstvo.
*) Od nadzornoga odbora odobreni obračuni za godinu 1899 izloženi su na ogled zadrugarom u društvenoj pisarni (Via Giulia 5).